

Gek op
JOU

*Fallen
Crest*
2

T I J A N

Gek op
JOU
*Fallen
Crest
2*

T I J A N

 **UITGEVERIJ
De Fontein**

1

Ik was nog nooit op zo'n groot feest geweest. De villa was propvol toen ik aankwam. Via de openstaande deuren stroomden mensen het gazon aan de voorkant op. De oprijlaan liep om een enorme fontein heen, waar een paar meisjes in gesprongen waren. Hun doorweekte shirts kleefden aan hun huid en hun haren zaten in de war; de perfecte sexy wetlook. De jongens die met hun drankjes langs de kant stonden genoten duidelijk van het uitzicht. Een flink aantal had die duistere, veelbelovende blik. Ze wilden seks, en wel nu meteen. Een meisje gilte op het moment dat een jongen haar de lucht in zwaaide.

Ik rolde met mijn ogen en drong me langs hen heen.

De feesten van Fallen Crest Public werden altijd al gezien als de beste, maar dit was een klasse apart.

Op de trap naar de voordeur kwam me een vlaag hitte van binnen tegemoet. Overal waren mensen. Ik drong me door de menigte tot ik uitkwam op een terras aan de achterkant van het huis. In de uitgestrekte tuin lagen een zwembad, een basketbalveld en een tennisbaan. Door de drukte kon ik niet alles even goed zien, maar ik had wel meteen door dat dit een prachtige plek was.

Er renden een paar meisjes giechelend langs me heen, achternagezeten door jongens.

Even later botste er iemand van achteren tegen me op. Ik

hoorde ‘O, sorry’ voordat ik me omdraaide en zag wie het was. Ik staarde in de helderblauwe ogen van Adam Quinn, een jongen die ik tot twee maanden geleden als een vriend had beschouwd.

‘O!’ zei hij zacht, en hij bleef staan zonder verder nog iets te zeggen. Na een paar seconden keek hij opzij en stopte zijn handen in de zakken van zijn broek.

Ik grijnsde. Hij was keurig gekleed in een op maat gemaakte spijkerbroek en een los vallend open overhemd. Eronder droeg hij een mouwloos wit shirt dat zijn gespierde buik en borst omspande als een tweede huid. Zo te zien had hij meer aan krachttraining gedaan. Maar wat kon het mij schelen? Adam had twee maanden geleden een eind gemaakt aan onze vriendschap, en aangezien hij de ster was van Fallen Crest Academy, bestond ik voor de rest van de school ook niet meer. Niemand praatte meer met me, zelfs zijn buurmeisje niet, en haar was ik juist als een echte vriendin gaan zien.

Hoewel ik dat misschien beter niet had kunnen doen, vroeg ik: ‘Hoe gaat het met Becky?’

Hij kromp ineem en knipperde met zijn ogen.

Een licht triomfantelijk gevoel laaide in me op, maar het verdween meteen weer.

‘Eh...’ Hij wendde zijn ogen af en zijn kaken verstrakten. Daarna keek hij me weer aan. Deze keer knipperde hij niet. ‘Goed. Volgens mij heeft ze iets met iemand van jouw school.’

‘Mijn school?’

‘FC Public. Je weet heus wel wat ik bedoel. Hun school. Je bent nu een van hen, dus... jouw school.’

‘Ik zit nog steeds op FC Academy.’

Hij klemde zijn kiezen op elkaar. ‘Ik heb iets anders gehoord,’ zei hij toen.

Ik was meteen op mijn hoede. Ik wist waar hij het over had, maar ik had niet beseft dat er al over werd gekletst. Dit was niet goed. ‘Wat heb je dan gehoord?’

Hij haalde zijn schouders op en keek de andere kant op. Daar gingen we weer. Het was gewoon een kwestie van tijd: Adam

kon nooit al te lang eerlijk tegen me zijn.

‘Wat heb je gehoord?’

‘Kom op, Sam.’

‘Kom op, wat?’ Ik zag dat hij ervandoor wilde gaan en pakte hem bij zijn arm. ‘Wat heb je gehoord?’

‘Laat me los.’ De blik in zijn ogen verhardde toen hij over mijn schouder keek. ‘Het is denk ik niet de bedoeling dat ik met je praat.’

‘Waar heb je het...’ Mijn stem stierf weg toen er een arm om mijn middel gleed en ik tegen een harde borst werd getrokken. Een heel harde borst.

Mason legde zijn kin op mijn schouder en zijn adem streekte mijn hals. Zijn hele manier van doen was bezitterig. Er trokken tintelingen door me heen, vooral toen hij zijn hand van mijn middel omlaag liet gaan naar mijn heup. Hij trok me naar achteren, tegen zich aan. Ik voelde elke centimeter van hem en vocht tegen de neiging mijn ogen te sluiten. Het verlangen dreigde me te overrompelen.

‘Ik ga maar eens,’ mompelde Adam, voordat hij zich omdraaide. Maar halverwege bleef hij staan, zijn gezicht vertrokken van een niet te duiden emotie. ‘Bedankt dat je iedereen hebt uitgenodigd voor het feest.’

‘Het is niet mijn feest.’ Mason ging recht staan tegen mijn rug. Hij bleef me stevig vasthouden, maar nu voelde ik de kilte van hem afstralen.

Adam leek niet van zijn stuk gebracht. Hij rechtte zijn rug en sloeg zijn ogen niet neer. Hij had zijn lesje geleerd. Eén seconde keek hij mij aan, waarna hij zijn blik weer afwendde. Ik huiverde. In die seconde had ik zijn woede zien opflitsen, maar hij zei alleen: ‘Het is bij je beste vriend thuis. Jouw feest, dus.’

‘Is dit Nates feest?’ Ik draaide me om, maar Mason liet me niet los. Zijn handen lagen stevig op mijn heupen. Toen hij over mijn schouder bleef kijken, legde ik mijn hand om zijn nek en trok hem omlaag. Op dat moment keek hij me aan en probeerde ik niet te smelten. Zijn groene ogen werden zachter en er kwam

een lachje om zijn mond. Hij streek met zijn vinger langs mijn bovenlip en ik sloot mijn ogen. Ik kon een kreun niet onderdrukken. Ik greep zijn hand vast. ‘Hou op.’

‘Waarmee?’ Hij vond dit duidelijk leuk.

‘Is het Nates feest?’ vroeg ik opnieuw. Dat betekende iets. Dit was het huis van zijn ouders, maar wilde dat ook zeggen dat... ‘Komt Nate weer hier wonen?’

Plotseling sloeg iemand zijn armen om ons heen en werden we in een stevige omhelzing getrokken. ‘Hallo, schatjes!’ Logans adem rook naar drank. ‘Ik vind jullie geweldig, en weet je wat ik óók geweldig vind?’

Mason grimaste, maar ik zag de flauwe grijns om zijn mondhoeken. ‘Nates neukertjes?’ vroeg hij droog.

Logan gooide bulderend van het lachen zijn hoofd achterover. Zelfs nadat hij tot bedaren kwam bleef er een dwaze grijns op zijn gezicht achter, al deed hij weinig moeite om die weg te krijgen. ‘Ja, misschien.’ Hij keek mij aan en ik werd verrast door de ongewoon serieuze uitdrukking in zijn ogen. Zijn blik was wat wazig door de drank, dat wel, maar de ernst was er beslist. Het was lang geleden dat hij me zo’n oprechte emotie had laten zien. Ineens zag ik een klein, vijfjarig jongetje voor me. Een jongetje met warrige bruine krullen en ogen met de kleur van donkere chocolade, door wie je hart meteen smolt. ‘Heeft Mason het al verteld? Nate verhuist terug hiernaartoe. Hij zit het tweede semester weer bij ons op school. Is dat verdomme niet fantastisch?’

Dat was het zeker: Nate was het vierde lid van ons groepje. Toch deed het zeer om het nieuws te horen, want Mason had er tegen mij geen woord over gezegd. Maar hij lachte nog steeds naar Logan, dus dwong ik mezelf het van me af te zetten. Nate was terug, dat was het enige wat telde. Terwijl ik om me heen keek, drong het plotseling pas echt tot me door. Hij woonde hier, in dit gigantische huis.

Er waren ontzettend veel mensen op het feest. Behalve Adam herkende ik er nog een paar van school, en natuurlijk waren

er ook heel veel van FC Public. Ik had al een paar vrienden van Mason en Logan gezien. Maar al die gasten konden niet alleen van die twee scholen komen. Wie waren er nog meer? ‘Waar komen al die mensen vandaan?’

‘Gast, vertel het haar nou maar.’

Mason bekende met een spotlachje: ‘Nate heeft een paar beroemde vrienden.’

Precies op dat moment kwam er een bekende acteur langswandelen, met zijn armen om twee meisjes heen geslagen.

Mijn mond viel open. Ik kon het niet geloven, hoewel het me niet zou moeten verbazen. Nates ouders waren filmregisseurs. Wanneer hij geen rotzooi aan het trappen was met Mason en Logan, was hij bij hen. Zijn ouders probeerden hem zo veel mogelijk bij zich te houden, dus was het logisch dat hij heel wat figuren uit Hollywood kende. Toch kon ik het nog steeds niet geloven.

Ik greep Masons hand en kneep er hard in. ‘Mijn moeder is smoorverliefd op die kerel.’

Hij wrikte zijn hand los en stapte achteruit.

Logan stak zijn armen in de lucht. ‘Hé, ho even. Te veel informatie, meissie.’

‘Wat?’

Mason trok een gek gezicht. ‘We willen niet weten aan wie je moeder denkt als ze zichzelf vingert.’

‘Wat?’ *O, jeezus! Ze dachten...* ‘Nee, ik bedoelde niet... Ik bedoel, néé!’ stamelde ik.

Ze schoten allebei in de lach. Algauw schokten hun schouders van het lachen, terwijl ze hun lippen op elkaar knepen om het niet nog harder uit te proesten.

Het was ontzettend gênant. Ik was woest en voelde me vernederd. Toen ik mijn hand optilde om Mason een tik op zijn arm te geven, pakte hij hem vast en draaide me om zodat ik weer in zijn armen terecht kwam. Ik stond met mijn rug tegen zijn borst en zijn armen lagen om mijn middel. Hij draaide zich samen met mij om naar Logan, liet zijn handen omlaaggaan om mijn heupen

in bedwang te houden en wreef zich tegen me aan.

Logan kromp in elkaar. ‘O, alsjeblieft zeg. Ik woon met jullie onder één dak.’

Mason boog zich voorover en bracht zijn lippen tot vlak bij mijn oor. Ik voelde dat hij lachte. Zijn adem kietelde mijn huid. ‘Ga er gerust vandoor, broertje.’

‘Correctie.’ Logan wierp ons een donkere blik toe. ‘Ik móét bij jullie wonen. Daar moet ik snel iets aan doen.’ Daarna salueerde hij met twee vingers in de lucht en liep weg. Hij had nog maar een paar passen gezet toen hij overging op nonchalant slenteren. Zijn handen verdwenen in zijn zakken, zijn schouders hielden iets naar voren en opeens had hij een heel andere uitstraling. Het verbaasde me niets dat er meteen een groepje meisjes op hem afkwam. Die opgetrokken schouders gaven hem een kwetsbaarheid die nagenoeg onweerstaanbaar was voor meisjes, vooral in combinatie met zijn gevaarlijke reputatie.

Mason grinnikte in mijn oor, waarna hij het lelletje tussen zijn tanden nam en er zachtjes in beet.

Er schoten tintelingen door me heen en ik ging op mijn tenen staan. Zijn tanden schraapten langs mijn oorlelletje en hij trok er zachtjes en teder aan. Sensueel. Hitte vlamde op in mijn onderbuik. Tussen mijn benen begon het te kloppen. Terwijl hij zijn heupen naar voren bewoog, deed ik mijn ogen dicht van genot. Het kloppende gevoel werd me bijna te veel. Algauw overmande het vertrouwde verlangen naar hem me en voelde ik mijn zelfbeheersing wegglijpen.

‘Mason,’ zei ik ademloos, met mijn rug tegen hem aan gekromd. Ik bracht mijn arm omhoog en sloeg die om zijn nek. Sabbelend ging hij met zijn mond omlaag langs mijn hals. Ik merkte amper dat hij me omdraaide in zijn armen. Mijn borsten werden tegen zijn lichaam gedrukt en hij tilde een van mijn benen op zodat hij er beter tussen kon. Happend naar adem drukte ik mijn onderlichaam tegen hem aan, maar zijn mond bedekte de mijne onmiddellijk.

Hij nam de leiding. Zijn tong glipte mijn mond binnen. De

mijne streek erlangs, waarop hij zachtjes gromde. Het gaf me een bedwelmend gevoel van macht. Ik wilde meer en mijn tong zocht opnieuw die van hem. Deze keer streek ik er langzaam langs. Daarna trok ik me terug, maar eerst raakte ik met het puntje van mijn tong zijn bovenlip aan. Toen ik mijn ogen op-sloeg, mijn oogleden zwaar van lust, zag ik het verlangen in zijn blik. Met een vastberaden schittering in zijn ogen keek hij me aan en ik wist dat het niet lang zou duren voordat hij in me zou stoten, diep en hard.

Ik huiverde van verlangen. Ik wilde niets liever dan hem in me voelen.

‘Ik weet dat jullie een stelletje geile konijnen zijn en verliefd en zo, maar ik denk niet dat jullie zitten te wachten op een amateuristisch seksfilmpje.’

Hijgend vlogen we uit elkaar en keken in Nates grijnzende gezicht. Hij wees naar een groepje dat zich vlakbij had verzameld. Ik zag een paar camera’s in de lucht, zo te zien waren ze al bezig met filmen.

‘Hoi, Nate,’ bracht ik schor uit, met gloeiende wangen van schaamte. Niet te geloven dat ik me bijna had laten gaan, en Mason ook. Meestal gaf hij de toon aan. Ik vertrouwde hem, maar een verslavend gevoel van macht ging door me heen bij de herinnering aan zijn gegrom. Hij was net zo bezeten van mij als ik van hem.

Mason vloekte zachtjes en draaide zich om, zodat hij met zijn rug naar het groepje kwam te staan en ik afgeschermd was van het publiek.

‘Hoi, Sam.’

Ik kromp ineen bij de vrolijke klank van Nates stem.

Mason drukte mijn gezicht tegen zijn schouder. Ik voelde de spanning in hem, terwijl zijn stem door zijn borst trilde. ‘Bedankt, man.’

‘Graag gedaan,’ reageerde Nate geamuseerd, en hij drukte zijn lippen tegen mijn voorhoofd. Voordat hij ervandoor ging, fluisterde hij: ‘Goed je te zien, Sam. Pas een beetje op deze jongen hier.’

Kreunend streek Mason mijn haar uit mijn gezicht, terwijl hij me in de ogen keek.

Ik kantelde mijn hoofd achterover en zag de warmte in zijn blik. Mijn hart sloeg een slag over. Het was niet te geloven. We waren nu twee maanden samen, maar het verveelde nooit. Hij verveelde me nooit. Hij kreeg nooit genoeg van me. Ik wist niet wat ik zou doen als dat ooit wel zou gebeuren, als die nachtmerrie ooit werkelijkheid zou worden.

Het enige wat ik besepte, dicht tegen Mason aan gedrukt, was dat ik hem niet wilde verliezen. Wie hield ik nu verdomme voor de gek? Ik wilde geen van hen verliezen; Mason, Logan en zelfs Nate niet. Op dit moment waren ze de enige vrienden die ik had.

Ik voelde paniek opkomen, maar onderdrukte het gevoel. Dat moest gewoon. Ik mocht niet instorten, niet in zijn armen. Nooit in zijn armen.

2

De rest van de avond verliep tot mijn opluchting zonder drama. Mason bleef dicht bij me, zoals altijd als we samen op een feest waren, maar ik wist dat zijn vrienden ook graag zijn aandacht wilden. Over het algemeen bleven hun vrienden van school dicht bij elkaar in de buurt. Ik hoorde daar niet bij. Ook al ging ik nu met Mason, ze bleven me zien als een Academy-type. Dat was hun bijnaam voor verwaande rijkeluijskinderen. Dat was ik niet, maar ik vond het best. Maar die misvatting was niet de echte reden dat ik nog steeds niet in de groep was opgenomen. De vader van Mason en Logan was een van de rijkste mensen van de stad, en toch werden zij door geen enkele kring buitengesloten.

Ik was niet dom. De meisjes mochten me niet omdat ik met Mason was. Hij was tot nu toe voor niemand beschikbaar geweest, op de keren na dat hij iemand had uitgekozen om seks mee te hebben. Nu had hij een vriendin, en daar waren ze pissig om. De meisjes van het hechte groepje rondom Mason en Logan beledigden me en hadden me zelfs een paar keer tegen een muur geduwd. Maar alleen als de broers niet in de buurt waren. En wat de jongens betreft... Een paar keken vaak kwaad in mijn richting, terwijl de anderen uit mijn buurt bleven. Nate had me een keer verteld dat sommigen van die gasten bang waren dat Mason door mij zou veranderen.

Ik keek wel uit. Ik deed nooit moeilijk als Mason naar een feest wilde. Nadat de meisjes me voor de zoveelste keer hadden laten struikelen of me een elleboogstoot hadden gegeven, was ik niet meer met hem meegegaan. Hij had verbaasd gevraagd waarom, maar ik had simpelweg mijn schouders opgehaald. Ik ging liever een flink stuk hardlopen, had ik gezegd, en hij was erover opgehouden. Het was niet eens gelogen. Ik hield van hardlopen en was nooit zo gek geweest op feesten.

Vroeger ging ik erheen omdat mijn twee beste vriendinnen en mijn vriend dat wilden. Maar met hen ging ik niet meer om. Ik had geen vrienden op mijn eigen school. Niemand van FC Academy vroeg me ooit mee naar feesten, zelfs niet naar die van FC Public. Dat waren de beste.

En Nates feest vanavond overtrof ieders verwachtingen.

In de rij voor de wc had ik een meisje horen zeggen dat ze mensen van vier verschillende scholen had gezien. Ik was niet verrast geweest. Mason en Logan waren de populairste jongens van hun school. De leerlingen die op FC Academy zaten schreeuwden ook om hun aandacht en nu het feest bij Nate was, verbaasde het me eigenlijk dat er geen leerlingen van nóg meer scholen waren komen opdagen. Zelfs nadat Nate had moeten verhuizen omdat hij en Mason te vaak in de problemen waren geraakt, was hij vaak genoeg op bezoek geweest om de indruk te wekken dat hij hier nog steeds thuishoorde.

Nu kwam hij dus terug voor het laatste halfjaar van high-school. Mason en hij zouden het eindexamenjaar samen afmaken en daarna ergens anders opnieuw beginnen. Mason had het niet vaak over studeren, maar ik wist dat hij al was aangenomen op een universiteit met een footballbeurs. Nate ging daar ook heen. Ze zouden een kamer delen, en ik had het gevoel dat Logan zich buitengesloten voelde. Hij en ik hadden na dit semester nog een jaar te gaan tot het eindexamen. Ik kapte mijn gedachten abrupt af. Ik stond niet graag stil bij het moment waarop Mason weg zou gaan. Jezus, ik wilde niet eens nadenken over mijn dilemma voor het komende semester.

‘Je ligt te piekeren,’ mompelde Mason naast me. Hij rolde om, sloeg zijn armen om me heen en trok me achteruit tegen zich aan. Een van zijn benen gleed over de mijne, zodat hij helemaal om me heen was gevouwen.

Ik grijnsde op het moment dat het overal begon te tintelen. Daar was niet veel voor nodig. Hij hoefde me maar aan te raken en de gedachten aan wat er ging gebeuren raasden door me heen. Ik draaide me om en zag de twinkeling in zijn groene ogen. Om zijn lippen vormde zich een lachje en hij keek me onderzoekend aan. Zijn ogen werden donker van lust op het moment dat ik mijn hand op zijn wang legde. Ik likte langs mijn lippen. Mijn keel werd droog en ik schoof nog dichtert tegen hem aan. Ik kon geen genoeg van hem krijgen.

‘Sam,’ mompelde hij.

‘Hm-hm?’ Ik verkende zijn borst. Mijn hand ging omlaag en vouwde zich om zijn slanke middel. Ik wreef over zijn goed ontwikkelde en perfect gevormde spieren. Daarna stak ik mijn vinger achter de band van zijn boxershort. Hij hield hoorbaar zijn adem in. Grijnzend constateerde ik dat ik verslaafd aan hem was. Ik deed niets liever dan hem aanraken tot hij kreunde van genot. Terwijl ik hem op zijn rug duwde en op hem ging zitten, genoot ik van zijn hulpeloosheid. Hij was net zo machteloos onder mijn aanraking als ik onder de zijne.

‘Fuck, Sam,’ gromde hij hees. Hij legde zijn handen om mijn heupen, terwijl ik schrijlings op hem zat. Zijn vingers boorden zich in mijn huid toen ik me vooroverboog en zijn hals likte. Ik bewoog me verder omlaag en zijn vingers begroeven zich nog dieper. Tegen de tijd dat mijn lippen plagerig langs de rand van zijn boxershort streken, had hij me in een ijzeren greep. Maar op dat moment ging zijn telefoon. We verstijfden.

De telefoon ging opnieuw. We keken elkaar aan, want we wisten allebei wie er belde. De vorige avond hadden we het erover gehad, voordat ik had besloten mijn telefoon uit te schakelen. Omdat het feest bij Nate thuis was, had Mason gezegd dat hij daar wilde blijven slapen. Daar had ik moedwillig mee ingestemd. De

villa van de Kades, waar mijn moeder ervoor zorgde dat Mason en ik geen nacht meer samen konden slapen, of het huis van zijn beste vriend? Daar hadden we het niet lang over hoeven hebben. Wel over wat we moesten doen als mijn moeder zou bellen.

Ik zette niet graag mijn telefoon uit. Niet dat veel mensen me belden of appten, maar Mason en Logan waren een paar keer gewond geraakt. Op een avond had ik een telefoontje gemist nadat Mason slaande ruzie had gehad. De paniek die toen bij me was opgekomen, wilde ik nooit meer voelen. Maar Mason had beloofd dat als ik mijn telefoon uit zou zetten, hij het de volgende ochtend wel tegen mijn moeder en zijn vader zou opnemen.

De telefoon ging voor de derde keer. Grommend en vloekend rolde Mason onder me vandaan. In één snelle beweging stapte hij uit bed en pakte zijn mobiel. Hij verdween ermee in de badkamer. ‘Wat is er?’ hoorde ik hem nog vragen.

De douche ging aan en toen ik bij de deur kwam, had hij zijn telefoon op de wastafel gelegd. Het toestel verder negerend stapte hij onder de waterstraal. Toen hij klaar was met douchen, schalde zijn vaders stem nog steeds door de badkamer. Hij klonk woest, maar ik wist dat dat vooral aan mijn moeder lag. Als Analise zich iets in haar hoofd had gehaald, was ze net een uitgehongerde hond die achter een bot aanzat. En nu had ze besloten dat ik geen seks mocht hebben met mijn stiefbroer.

Dat was niet zo goed gevallen bij Mason. Hij had tegen hen gezegd dat ze dood konden vallen. Het gevolg was nog meer ruzies, stemverheffingen, dreigementen en één keer was er zelfs chantage aan te pas te gekomen. Mason was er niet door van slag geraakt. Hij had het allemaal van zich af laten glijden, terwijl ik elke dag langer was gaan hardlopen. En ineens, nadat ik op een dag vijf uur had gerend, vertelde mijn moeder me tot mijn verrassing dat het oké was als we met elkaar omgingen. Maar we mochten geen seks hebben. Dat nooit meer.

Die regel negeerden we, maar ze bleef proberen ons eraan te houden. God, wat was die vrouw vastberaden!

‘...en je zegt tegen Samantha dat ze haar moeder moet terug-

bellen. Analise is compleet over haar toeren. We moesten naar het ziekenhuis om haar tot rust te brengen. Ze heeft vannacht geen oog dichtgedaan.'

Mason rolde met zijn ogen toen hij klaar was met afdrogen. Daarna kwam hij naar me toe, drukte een kus op mijn voorhoofd en schoof me onder de douche. Met een snelle knipoog en een klap op mijn kont slenterde hij met zijn telefoon in zijn hand terug naar de slaapkamer.

Toen ik klaar was met douchen, was de slaapkamer leeg. Ik kleedde me aan en ging naar de keuken. Onze kamer lag in een smal gangetje dat uitkwam op een gebogen gang, waar nog meer slaapkamers waren. Die passeerde ik op weg naar de trap aan de overkant. Het hele huis was gebouwd in een halve cirkel, met buiten, in het midden van de tuin, de fontein. Terwijl ik de trap afging, hoorde ik ergens in de verte stemmen. Ik volgde het geluid en kwam via een woonkamer in de keuken.

Een grote groep had zich verzameld bij het aanrecht en het kookeiland in het midden. Nate stond bij het fornuis met een meisje tegen zijn zij geplakt. Ze droeg een minuscuul stukje witte stof dat amper haar borsten bedekte, geen beha, en een gescheurde spijkersshort waar haar billen onder vandaan piepten. Toen ik haar zag opkijken naar Nate, een en al verleiding op haar gezicht, kon ik een braakgeluid niet binnenhouden. Het echode door de ruimte en alle gesprekken vielen stil.

Mason en Logan zag ik niet. Dit waren de leden van hun vriendengroep die nauwelijks moeite deden om hun afkeer van mij te verbergen. Een jongen met een biertje in zijn hand duwde zich af van het aanrecht en keek me dreigend aan. 'Had je wat?'

Binnen een seconde stond Nate voor hem. 'Ethan, begin nou niet, man.'

'Begin wat niet? Heb je haar gehoord?'

'Ja.' Nates verleidster zette uitdagend haar hand op haar heup. 'Heb je haar gehoord? Dat was grof, Nate. Het was voor mij bedoeld. Ze vindt me belachelijk.'

'En jij bent zeker niet grof geweest tegen haar?'

Er liep een rilling over mijn rug. Ik herinnerde me hoe Nate eruit had gezien toen ik binnenkwam. Hij was ontspannen geweest, zorgeloos. Toen had die ontspanning plaatsgemaakt voor een neutrale blik, maar nu schitterden zijn ogen van woede. Hij straalde autoriteit uit. Het meisje stapte achteruit en iedereen zweeg. Het was voor het eerst dat ik een glimp opving van deze kant van Masons beste vriend. Als ik ooit al had getwijfeld aan de band tussen hen, dan was dat nu voorgoed voorbij. Afgezien van zijn lichaam en zijn gezicht was hij precies Mason. Dat natuurlijke overwicht hadden ze allebei. Alleen liet Nate het nu pas voor het eerst zien waar ik bij was.

Zijn mond vertrok tot een lelijke spotlach toen hij dichter naar Ethan toe stapte, die kaarsrecht bij het aanrecht was gaan staan. Het bier liep uit het blikje, terwijl hij het samenknep tot een verkreukelde prop metaal.

Nates stem was kil, griezelig kil. 'Jullie zijn allemaal grof tegen haar geweest en Mason en Logan weten daar niets van.' Zwijgend liet hij zijn blik langs het groepje gaan. 'Denk daar maar eens over na. Geloof je nou echt dat ze het zouden pikken als ze wisten hoe jullie haar behandelen?' Daarna keek hij Ethan weer aan, die zijn kaken op elkaar klemde onder Nates doordringende blik. 'Wil je klappen? Blijf dan vooral zo tegen haar doen.' Hij zweeg abrupt. Zijn borst ging op en neer voordat hij hun toesnauwde: 'Ze heeft nog geen woord gezegd. Denk daar ook maar eens over na, stelletje klootzakken.'

'Schatje,' jammerde het meisje. Ze stak haar hand naar hem uit.

Nate negeerde haar en liep langs me heen. Zijn kaken stonden strak en voordat hij om de hoek verdween, balde hij zijn vuisten. Toen was hij weg en bleef ik alleen achter met een stel mensen die een bloedhekel aan me hadden.

Stuk voor stuk keken ze me vijandig aan.

Ik slikte. *O god!* Ik hield mijn adem in en wachtte af. Zou ik hen aanvallen? Jezus, nee. Maar moest ik dan wachten tot ze mij aanvielen? Dat zouden ze zeker weten doen.

Toen fluisterde iemand venijnig: ‘Bitch!’

Het was Nates femme fatale. Ze stond voor me, onbeschaamd in haar schaarse kleding, en gooide haar lange bruine haren over haar schouder. In mijn binnenste roerde zich iets. Van een paar meiden herinnerde ik me de namen nog. Kate was de aanvoester. Ik wist vrij zeker dat Mason en zij met elkaar naar bed gingen voordat ik zijn vriendin werd. En het meisje waarmee ik nu oog in oog stond was haar beste vriendin. Parker, geloof ik.

Ik deed mijn mond open, klaar om ertegenin te gaan. Ik wist niet wat, maar dat ik íéts zou zeggen stond vast. Nu maar hopen dat het iets zinnigs was en dat het me niet verder in de problemen zou brengen. Ik was de valse aanvallen van die meiden helemaal zat, en dit was er beslist weer een.

Op dat moment gooide Ethan zijn blikje in de wasbak en gromde: ‘Laat haar met rust, Parks.’

Met open mond draaide ze zich naar hem toe. Haar tieten zwaaiden heen en weer door de beweging. ‘Dat meen je toch zeker niet?’

Hij zuchtte en streek over zijn vermoeide gezicht. ‘Kom op nou. Nate heeft gelijk. Kade vindt haar leuk, laat haar met rust. Ze gaat echt niet weg en ik ben inmiddels wel klaar met dit gedoe. Ik wil niet op mijn flikker krijgen van die twee, en je weet dat dat gaat gebeuren. Vroeg of laat zeg je iets waar ze bij zijn en dan breekt de hel los.’

‘Maar –’

Ethan stapte bij het aanrecht vandaan en sloeg zijn armen over elkaar. Door die beweging en zijn mouwloze, gescheurde shirt sprongen zijn sterke biceps in het oog. Zijn borst zwol op. ‘Het gaat niet gebeuren, niet waar ik bij ben. Ga je gang. Vertel het maar tegen alle meiden. Ze zullen zich dood lachen.’

Parkers mond hing nog steeds open. Ze bracht geen enkel geluid uit. Toen grinnikte een van de jongens zachtjes en ze ontplofte. ‘Hou verdomme je kop, Strauss! Jij hebt hier niks mee te maken.’

Hij lachte nog harder. Hij sloeg op zijn bovenbeen en bracht

uit: ‘Ontzettend grappig om jou een keer op je flikker te zien krijgen.’

Als ze me had kunnen vermoorden, had ze het op dat moment gedaan. Alle kleur trok weg uit haar gezicht en ze sloeg haar armen over elkaar. Met samengeperste lippen beloofde ze me: ‘Hier zul je voor boeten. De jongens hebben misschien geen moeite met je, maar de meisjes wel – en ons wil je niet tegen je hebben, schatje. Je kunt voortaan maar beter uitkijken.’ Daarna stormde ze weg.

Voordat ze de keuken uit was, besepte ik dat ze met haar schouder tegen me aan zou knallen. Ik reageerde zonder erbij na te denken en beukte met mijn schouder tegen de hare. Ze stuiterde achteruit tegen het aanrecht en hapte naar adem. Aan blikken vol afkeer was ik al gewend geraakt, maar nu straalde de haat rechtstreeks op me af. Een diep gegrom ontsnapte haar terwijl ze ervandoor rende.

Opnieuw werd het doodstil.

De moed zonk me in de schoenen, terwijl ik wachtte op de volgende aanval. Een stuk of vijf meisjes stonden verspreid tussen de jongens. Ik was niet achterlijk. Ik had al vrij snel doorgehad dat de vrienden van Mason en Logan van FC Public van het ruwe soort waren. Ze kwamen niet uit rijke gezinnen. Het liet hen koud welke vader betaalde voor een reis naar het buitenland of welke pappie het stiekem deed met welke mammië, of wie er vreemdging met zijn secretaresse. Deze lui gingen wild tekeer op feesten, konden keihard zijn en vormden een eenheid tegen buitenstaanders. Ze waren een hechte groep. Ze wisten wanneer ze hun mond moesten houden. En ze waren niet dom, ook al dachten ze bij mij op school van wel. Ze waren zelfs verre van dom, en ik besepte dat er zojuist iets cruciaals was gebeurd.

Ethan, de vierde in rang na Mason, Logan en Nate, had zich tegen een van de meisjes gekeerd. Dat betekende dat er een splitsing zou ontstaan. De meisjes zouden me haten, terwijl de jongens het verder wel best vonden. Te oordelen naar het opgeluchte ophalen van schouders en het zorgeloze gelach in de

keuken hoopten zij al een tijdje dat er iets als dit zou gebeuren. Wie was er tenslotte bereid om openlijk tegen Mason en Logan in te gaan?

Maar ik had nog steeds een strijd voor de boeg. De meisjes waren het lastigst en omdat ze niet meer werden gesteund door de jongens, zouden ze nog erger worden dan normaal. Het zou afschuwelijk worden.

Kate was de aanvoerster en Parker was haar handlangster. Maar er waren er nog twee, die samen met hen de kern van de meidengroep vormden: Natalie en Jasmine. Zij waren er die ochtend niet bij in de keuken, maar ze zouden net zo goed achter me aankomen, hoe dan ook, waar dan ook.

Ethan liep naar de koelkast en pakte nog een biertje. Terwijl hij tegen het aanrecht leunde en zijn ene in gebleekt denim gestoken been over het andere sloeg, grijnsde hij naar me. 'Je moet leren om voor jezelf op te komen, want dat ga je nodig hebben. Het kan die meiden geen reet schelen of het Mason en Logan niet bevalt. Ze zijn gemeen. Ze klitten bij elkaar als een roedel wolven. Je kunt maar beter een beetje pit krijgen.'

Geweldig. Ik had niet het idee dat langeafstandslopen me daarbij zou helpen. Ik had geweten dat dit eraan zat te komen. Bij deze groep moest je je naar binnen vechten. Je moest bewijzen dat je je plekje in hun midden verdiende.

Mason en Logan waren niet voor niets met hen bevriend.

Lees verder in *Gek op jou*.

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *Fallen Crest Family*

© 2013 Tijan Meyer

Voor deze uitgave:

© 2021 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Marie-Louise van Dongen

Omslagafbeelding: iStockphoto

Omslagontwerp: Miriam van de Ven

Grafische verzorging: Crius Group

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5578 9 (e-book 978 90 261 5579 6)

NUR 285,302